

[Tholstrup.]

sent, som det konservative parti er i denne sag.

Det ærede medlem hr. Svend Jørgensen sagde, at vi vel havde haft en fremgang i produktionen takket være en arealudvidelse på 9,5 pct. — var det vist —, men at denne fremgang ikke havde været så stor som ventet. Hvor meget havde man da egentlig ventet? Når man fik en fremgang på over 18 pct., når altså 9,5 pct.s arealudvidelse gav over 18 pct.s fremgang i produktionen, må det dog tyde på, at fremgangen var lidt større, end man havde kunnet håbe.

Desuden sagde det ærede medlem, at det tilbudte kvantum sukker fra London er ubetydeligt — det får vi vel nærmere oplyst i det udvalg, der nu bliver nedsat.

Det ærede medlem sagde endvidere, at de 20 kg slog pænt til. Det er muligt, at de slår pænt til i det ærede medlems husholdning, men det er netop skavanken ved rationeringssystemet, at man siger: alle skal klare sig med 20 kg, både den hårdt arbejdende og den mindre hårdt arbejdende. Det er det, der er det skæve i rationeringen. Hvis vi ophæver rationeringen, stiger forbruget ikke normalt, men det, der sker, når vi ophæver rationeringen, er, at varerne fordeles således, at de går derhen, hvor der er hårdest brug for dem. Det var det samme, der skete, da rugbrødsrationeringen blev ophævet, forbruget steg ikke, men nogle mennesker kunne tillade sig at spise sig mætte i rugbrød. Det er en kendsgerning, at folk har måttet undlade at spise havregrød, fordi de ikke havde sukker, og så spiste de måske kogte æg i stedet for.

Der er ikke her tale om et agitationsmiddel, det er et reelt forslag, som det høje ting må tage stilling til. Hvis stillingen bliver den, at man vil fjerne sukkerrationeringen, er det ikke længere muligt at bruge dette som et agitationsmiddel. Før valget gik det ærede medlems parti ud og talte for ophævelse af rationeringen på mange områder, men da det kom til stykket, da det skulle prøves, om det var alvor, viste det sig at være mundsvejr, det var kun et agitationsmiddel.

Til den højtærede minister vil jeg sige, at min oplysning om 28 000 t stammer fra dagspressen. Jeg gik ud fra, at den var godt underrettet. Jeg vil håbe, at den højtærede handelsminister i fremtiden vil holde dagspressen bedre underrettet.

Endelig siges det, at der er disponeret over sukkeret, og derfor kan man ikke give det frit. Jeg har ikke noget imod, at man sælger sukkeret til svenskerne for 75 øre,

medmindre man er bundet til at købe dyrere varer, som man kunne få til billigere pris på anden måde. Hvis den højtærede handelsminister ville dække sig ind på det åbne verdensmarked, hvor der er sukker til billigere pris end den, vi har solgt til, vil det være en ganske glimrende foranstaltning at fortsætte med at indkøbe billigt og sælge dyrt — det er det, forretningsmænd lever af. Lad os gøre den forretning, højtærede minister!

Einer-Jensen: Det ærede medlem hr. Tholstrup sagde, at det vel ikke var meningen, at vareforsyningsudvalget skulle fremsætte forslag. Nej, slet ikke, men det ærede medlems partifælle har i vareforsyningsudvalget fremført en række forslag til undersøgelse, og har efterhånden også fået nogle af dem gennemført. Om dette forslag kan siges, at det overhovedet ikke er rejst i vareforsyningsudvalget. Derfor vil jeg tro, at det ærede medlem kunne have den formodning, at det ikke så meget gjaldt om at få ophævet sukkerrationeringen som om at få et spørgsmål at drive agitation på; udfra et ønske om saglig diskussion og oplysninger om forholdene havde det været naturligt at rejse spørgsmålet i rigsdagens vareforsyningsudvalg.

Ministeren for handel, industri og søfart (Krag): Jeg synes, at enhver må kunne sige sig selv, at hvis det virkelig var muligt i England til væsentlig billigere pris end den, der svarer til den danske eksportpris på sukker, at købe visse kvanta, som står i forhold til det, man køber her, ville nordmænd og svenskere selv finde på det. Jeg synes, det ærede medlem hr. Tholstrup skulle tage den plade af gramofonen.

Victor Larsen: Det ærede medlem hr. Tholstrup sagde, at det, man fra hans partis side i begyndelsen af 30'erne talte imod, var tolden på sukker. Det er ikke rigtigt, det var ikke blot det. Nej tingene lå meget hårdere dengang end som så. Forholdet var det, at Europa og altså også Danmark oversvømmedes af rørsukker fra de oversøiske lande til rene dumping priser, og alle lande, Danmark iberegnet, måtte gøre, hvad de kunne for at opretholde deres hjemlige sukkerproduktion, hvis man ikke ville se den fuldkommen gå til grunde. Jeg har i min erindring nogle tal fra den tid, da det ærede medlem hr. Hans Hansen (Rørby) fremhævede, at man kunne købe udenlandsk sukker cif dansk havn til 13 øre, medens sukkeret herhjemme kostede